

**ЯНГИ
шебрлар**

ГУНАФША

Хусни кўз-кўзлаб гунафша
сулув,
Хандон урар ахор бўйнада.
Поинга бош урар эди сув,
Дил розини айтг бўйнада.

Муаттар АШРАПОВА.
Тошдў студенти.

Шикор истаб...

Январь ойи,
Аммо,
Кордан йўқ дарак.
Ариқлар бўйнада ямъшил кўклам..
Кўш башисоли олтин чамбарақ..
Улкам осмонда сайд этар кўркам.
Олис—олисларга ташлайман ингоҳ;
Мудрайди далаалар,
Мудрайди боғлар.
Хаёлмим тортиб.

Чорлайди ногоҳ,
Кумуш чакман кийган ўркачили
тоглар.
Унда каклик ошик мудом:
Дўстлар кўштие билан кезишади
шод.

[Печалик ўтвада тўлпанинг очном] Кўмасб болки мени ёт этишар, ёд.
Еки Сирдарйининг соҳибларида
Қирговул овлашиб

ва овлаб кубин,
Каламакаш дўстларим ўз дилларидан
«Хаяллаб кетдим» деб куттишар
ҳамон!

Ха—ҳа, ўшаларга таллинар кўнгли,
Ўша дўстларими кўмсанди юрак.
Уч ҳарфа ўйдаман, ўйда муттаси,
Софлик учун баъзан оши кимлек
керак.

Кани, келтир ўғлим, кўштигини
тезроқ,
Шикор жомаларни, ўқонни тез
ол.

Ов қилиб келмасам соглини
чатоқ,
Тез кунда қайтаман, ўғлим яхши
қоп.

Мавлон ИКРОМ.

МЕНИ ЧОРЛАР

Севинчимга таржимон қалам,
Гунача ёзар илҳом лоласи.

Мен йўлдаман,
хўлдаман
хардам,

Мени чорлар колхоз кўнгли.
Уфқарлар тутса нахзазор.

Ҳаёт қайнар унда ҳар фасл.

Узоқ кетсам этди хумор,
Бўй дайман бунда муттаси.

Саховотли куз даструхонин,
Ингиз ўрини қолдиди қўнгли.

Бобо дехонд төғдек хирмонин
юб қалиби тўйди олчила.

Дехонд мадҳин куйлайди шоир,

Созандалар янгратар созини.

Пахтақор, оҳ, заҳматкаш, мояхир,
Таърифи йўқ унинг парвозин.

Калб торини чертади мудом
Далаларда қайнаган ҳаёт,
Кулларидан етаклаб илҳом,
Бағишлайди шеъримга қанот.

Ф. ЗИЕДУЛЛАЕВ.
Бекобод.

Ёш палантар куйлайди

РЕСПУБЛИКАМИЗИНГ қайси бир маданият уйи, ўкув юртига борманг санъат ишқизобларини кўплаб учратасиз. Крупская юнли республика мақтабача тарбия педагогика билан юрти қошидаги Ш. Салавов раҳбарлик қилаётган ёш таълиmlар тўғрагари ҳам ўз санъати билан кўпчиликнинг олқинига сазовор бўллати. Чандаги суратда: хор колективи «Дўстлик» кўшигини, ўйдаги суратда эса З курс талабаси Холид Ахмедова ҳинд рақсни ижро эталити.

Н. Аъзамов фотоси.

ҚАРДОШЛАР ИЖОДИДАН

1959 йилда иордания тилида ўзининг биринчи шеърлар тўпламини чинарган Зулқарнай СОҲИЕВ 1964 йилдан бери Қизил Урада обlastining «Ленин йўли» газетасидаги бўйим мудири бўлиб ишлаб келмади. У иккни тилида — рус ва юзоп тилиларда ишод қиласди. Биз бугун инкита велласинни босаётимиз.

КОЗОГИСТОН ЧЕГАРАСИ

ЕВРОПАДАН ўтиб кетдик. Фиддираклар бир маромада гувулади.

— Болам, элинг қаерда эди? — дейди вагон ичидаги ўтирган кампир.

— Козогистон, — дейман мен.

— Козогистонга қачон етамиз?

— Яқин қолди, ҳозир, — дейман ўзим ҳам тоқатсанзилни.

Кампир Карелиядан ўтра Оснега келмади. Бунчалик узоқ сафарга биринчи марта чиқини экан. Илгар 1959-йилни мурдан-сирарча сўради. Танийдигани Абди билан Жамбул экан. Абайн эслаб бошни чайкафди. У ҳақда фақат битигана роман ўнган экан. Шундай бўлса ҳам: «Канақа кеңг феълли, саҳиб элсанлар» дейди.

Деразадан иссин ҳаво кўйлиб кирди. Теп-текис уғи билан туташинг кетган бийдан дала кўз олдими наемоди бўлди. Ҳаммаёк қишиниз кизгалдокларда. Бу кизгалдокларни ота-боборларимиз тақиляши таъбо-боборларимиз отлари түбекларининг дунирига аллано кетди. Ҳа, аназу қизгалдоклар уларини гуноҳсиз қонига кўкараб чиқини шубҳасиз... Фарҳоријатини тўлдирилганда Мен уларнинги ворисиман! Мана бу чиқини дала, ўнинг саҳиб сийнасида жойлашган улкан шаҳарлар билан савлат тўкиб

планеталарни кўп кўзлашган.

Осмонга тикилавериб кўзларимиз қисиқ бўлиб қолтандирда!... Махалла бечораларини кўплашади.

Ҳалиги йигит мирикни кулиб, елкаки қоқади.

Ийл юраси ҳам мўл юриб, кунинг туга үлакатирилганда. Гидранлар дарబардаги тошган ёш юратигма кўшилиб, мен учун дунёда энг ҳосилини, энг қадрли, энг ажойиб сўзни куйла бора-ди:

— Козогистон — Козогистон...

БОЛДИЗЛАР

— ХАЙ, турсангч! Чоштоҳ бўлгандан ҳам ётаверасани? Болдизларинг келганидан хаబаринг борми? Жўлтой, турсангч...

Кенг ҳонага коса-чойнан

риб нонушта қилишга ўтири.

Жўлтой жанубдаги нахта экандиган колхозларининг биринда экономист бўлиб ишлар эди. Кулан беш йил мукаддаси Қизил Урада үзда ғурда педагогика институтини битиртиш ўйгула шу овулга муаллим бўлиб келди. Ушанда улар танишиди, ҳам демак турмуш куришиди. Куланинг яқинлари — ферма мудири бўлиб келди. Гидранларни битиртиш ўйгула шу овулга муаллим бўлиб келди. Ушанда уларнинг яхши келишиди. Шу босидан тунда Куландар ўйда катта тўй бўлди. Ешлар қажхахаси, кўй, ўйни-кутига авжига чиқди. Куланинг тенг-курдларини кўнгли очиқ, одамшаванди ёшлар, экан. Жўлтой бўлан тездида апоқ-чапоқ бўлиб кетди. Жўлтой ҳам даҳини юбормади. Киттай-қиттай

— Каерда?

— Даре соҳилицаги толлар орасидан, ўзинг сув олган ерда.

— Майлиниг, почча, — деб кирилаб кулди қиз.

— Мен кайфда айтган бўлсан..., у чин гапидримини, ёки ҳазиз қилдимини? — деб ўйладигит чойиб ўтириб.

Жўлтой кечки пайт соҳилича борши мақсадида кундузи кийимларини дамзолатиб кўйди. Кош — қордиркораймас кийин, ўзини Сир бўйидаги «Сарин-булоқ» совхозидан истиқома қилишади. Кулан ёра кунигека оруз кўнгли юрган армонларига ёршиди. Ул босидан овулларни солди. Усташине ободн тартибида кеттириди. Устига атир седди. Буларни ҳаммасини Куланга сезирмаслини ҳаракати солди. Пайт топиб ўйдан чиқиб кетди. Ободн қоронгу тушишини кути, кўчада бирор юриди.

Ой никаман. Ҳаммадек зинли. Сирда сирли очмода. Жўлтой соҳилицаги толлар орасидан гирди, атрофга алланглайди. Бони гувулади. Лабдиниши шинширига-ган. У меҳмонлар келганини, тундаги воқеяларни эслаб, миёнгиди кулади. Сўнгра кийинида қиши, ташкини чиқди. Еши дарахтлар орасида бирор сайдир бўлди.

— Чоштоҳ, — пайт соҳилича кетди.

— Козогистон!

— Козогистон!

— Козогистон...

— Ҳаёт, турсангч! Чоштоҳ бўлгандан ҳам ётаверасани? Болдизларинг келганидан хаబаринг борми? Жўлтой тозиганни кетди. Ушанда уларнинг яхши келишиди. Шу пайт ордан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб:

— Чинига ўхша йади-ку.

Жўлтой? — деди қирилаб кулиб. Жўлтой ҳайрон... Ҳаршида Куландар турди. Шу пайт ердан бир гала киз отилиб чиқандайди бўлди. Уларнинг ҳаммасини читарниб юбориб: